

„Decât o viață moartă, mai bine
o moarte vie.”

- Vasile Alecsandri

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă

Anul IX

Numărul 484

7 - 13 octombrie 2020

Numai vorbe, numai mitocăni...

Cezar Adonis
Mihalache

Sunt gazele noastre și „le vom trata cu atenție”... Sigur, așa vom face, nu e nici o îndoială! Dar mai încolo... Să le dăm partenerilor noștri și cea mai importantă resursă de după descoperirea gazelor din Marea Neagră. Să le „livrăm” timp, practic cea mai prețioasă resursă

cepem să le folosim. Dar de acum aproape că s-a rezolvat. Și nu trebuie să mai facem nimic!... Nici să truchăm proiecte, nici să inventăm strategii patriotarde, nici să anulăm pseudo legi... Pur și simplu putem sta să vedem cum ne iau alții ce e al nostru. Căci, în fond, asta e strategia de țară de trei decenii, iar în ultimii ani doar cadența s-a schimbat, e ceva mai aplicată, ceva mai „pas cu

Și am fi putut începe această exploatarea cu mulți ani în urmă... Dar au trecut guverne, deciziile în interes național au tot fost amânate, apoi am lăsat jucătorii din afară să ne dicteze rolul pe piață, în aceeași poziție umilă a așteptării de derogări, ba de la „unchiul Sam”, ba de la Uniunea Europeană... Și vom rămâne doar cu așteptarea și cu timpul irosit, între timp, și cu resursele

Alegerile locale 2020. Pe scurt...

George
Alexander

Unii laudă calitățile extraordinare ale cetățeanului român care, cică, s-ar fi trezit cumva din apatia, lipsa elementară de simț civic și iresponsabili-

nu pot fi puse în cârca lor. Vorba aceea, dragi Servicii, cu atâția proști este și păcat să nu profiți!, nu-i așa?! Dar, fiindcă am menționat aici ce spun Unii și Alții, să spun acum ce cred și eu!...

Eu cred că Banul ne-a dezumanizat într-atât încât el reprezintă Totul în viața

acum... Pentru că este vorba de construirea, impunerea și menținerea unei poziții geostrategice în jurul unui pol-zăcământ. Și este nevoie de timp pentru ca aceștia să se organizeze, să înceapă exploatarea și, mai ales, construirea rețelei-piață de transport-distribuție. Adică exact planul geostrategic al aceluia care va deveni lider zonal în domeniul exploatarea gazelor naturale din Marea Neagră...

Că vor fi turcii sau bulgarii, sau dimpreună, sub umbrela Moscovei, ce e românesc, noi oricum nu împărțim la alții; cedăm!... Și nu o să ne punem în drumul nimănui, ci, fericiți că „prieteni turci și bulgari” au descoperit în sfârșit zăcământul de gaze, vom mai face un pas în spate. Da, unii vor fi fost plătiți pentru asta, dar la cât s-a vândut, și la câți s-au vândut și ne-au vândut, ce mai contează, nu?!... Important e că așteptam deja cam de mult timp și riscam, dacă venea vreun guvern preocupat cu adevărat de viitorul țării, nu de servirea străinilor de te miri unde, chiar să în-

pas”, nu de-a valma, să se prindă poporul. Ba, cu o dezinvoltură frapantă, o spunem și în gura mare. Să nu înceapă cumva partenerii aia să se ia la întrecere între ei pentru exploatarea de gaze, în vreo competiție cu adevărat comercială, tocmai acum când noi le-am dat pe tavă, loial (!), accesul neîngrădit la partea noastră.

Așa că le mai acordăm un pic de timp. Sau mai mult. Sau cât o fi nevoie... Un timp de o valoare uriașă pentru cei ce știu să-l folosească. Și promitem în gura mare, prin consilierul pe probleme energetice al premierului, că nu ne vom apleca atenția asupra gazelor din Marea Neagră înainte de un termen pe care, la nevoie, îl mai amânăm. Câteva luni prețioase pentru alții, dramatice pentru noi, cei ce am plecat dintr-o poziție avantajoasă, ca singurii posibili exploatare, dar, mai ales, în condițiile în care extracția de gaze trebuia să intre pe agenda CSAT. Măcar din clipa în care turcii și bulgarii și-au manifestat și ei interesul.

tehnice pe care le puteam folosi ieșite din uz.

Iar acum, într-un ultim al 12 lea ceas, pe care, culmea, noi l-am fi putut decide secundă cu secundă, frunzărăm situația energetică sub motivul presiunii electorale și a „eleganței” de a nu politiza subiectul. Cu justificarea că, fiind o perioadă electorală, inclusiv alegeri parlamentare, guvernul nu se va apleca până la sfârșitul anului asupra unei analize și nu va iniția nici discuții, să nu fie cumva influențate politic. Și ne dăm la o parte. Cum facem de trei decenii. Că, e drept, ardem gazul!... Dar numai politic... Și numai prin vorbe și mitocăni.

tatea față de propria țară. „Un nou val, se spune, a cuprins România!”...

Sincer, am văzut! La Deveselu a fost votat în premieră, în funcția de primar un mort!, cu mic cu mare s-au îngrămădit să voteze o persoană care a plecat printre cei drepti (!) de zece zile! La Iași, toată floarea Moldovei a votat un incult, un traseist, adică, unul care te vinde oricând și pe nimic! În București, s-a votat, într-unul din sectoare, un condamnat la peste opt ani de închisoare! Oamenii integri, de caracter și, mai ales, săraci lipiți pământului!

...Vedeți, ne place ori nu ne place, atât de mici suntem noi. Precum cei pe care i-am pus în fruntea noastră! Alții spun că Serviciile și-au făcut de cap. L-au luat pe Nea Vasile și l-au obligat cu japca să voteze UR! (În realitate, să știți, Nea Vasile se numește Dorel și puțin îi pasă, chiar dacă se închină prin biserici, dacă UR, PNL, PSD sau alții ajung la putere! Pur și simplu, nu-l interesează politica. Îi înjură pe toți politicienii patriei la fel, dar votează după conștiință: cine îl minte mai frumos, făcându-l să se simtă mai bine primește votul său! (Educația nu este atuul său. De aceea România a ajuns atât de departe!).

• Bietele Servicii or fi având și ele păcatele lor, dar lipsa de cultură, de judecată, de bun-simț a atâtor semeni

noastră!... Uitați-vă la cioclii din mass-media aceasta! Hulpavi, fără suflet și fără conștiință, gata ca, pentru bani, să-și vândă oricând mama și tata! Ei trag sforile în acest simulacru de democrație, promovând Non-valorile, incultii, proștii, mediocrii, infractorii pentru mărunțișul pe care-l primesc!

Uitați-vă la „invitații” de pe micile ecrane și din prime-time-news! Banul este dumnezeul lor, iar ei sunt cei care au sânge pe mâini astăzi.

Uitați-vă la asistații sociali, la burghezia de lux care deservește potențaii, la angajații care au dat mită și au „obligații”, la toți cei care se târăsc!... Uitați-vă la lumea noastră strâmbă în care trăim! Încotro vrem să mergem, oare, oameni?! Dacă nu ai bani să cumperi televiziuni și ziare, să tai păduri întregi ca să-ți tipărești afișele false, să-ți trimiți emisari în teritoriu, să mintă oamenii, sincer, nu prea ai nicio șansă!

Așa că, Patrioti!... Noi nu avem banii lor și nici nu ne propunem să cumpărăm oamenii! Avem nevoie de Voluntari însă, care să lupte pentru Idealuri! Avem nevoie de Oameni care să se implice în societate, necondiționat. Avem nevoie de toate forțele care să lupte și să acționeze concret. Pentru PATRIE. Vrei să fii unul dintre ei?

Planeta se revoltă...

Teodor
Palade

Nu știm dacă cei care au gândit manipularea la scară globală numită Covid au luat în calcul limita de suportabilitate a populației și nici dacă au prevăzut contramăsuri la revolta (de cele mai multe ori încărcată de violență) oamenilor care, pe zi ce trece, descoperă intenția oficialităților de a folosi existența virusului în scopuri politice.

Forța protestului populației și dimensiunea sa spațială au evoluat direct proporțional cu sporirea durtății restricțiilor impuse de oficialități. Pe măsură ce, sub lozinca falsă „sănătatea voastră reprezintă cea mai importantă îndatorire a noastră”, politicienii restrângeau drepturilor cetățenești, prezentau cifre ale îmbolnăvirilor lipsite de suport real, insistau în înmulțirea aberantă a deceselor atribuite virusului gripal și se străduiau să transforme această pandemie instituită dubios de către o instituție internațională bănuțită de corupție într-o criză economică mondială devastatoare, cetățeni de pe cuprinsul întregii planete au întrevăzut un scop oneros în amplificarea efectelor pandemiei și s-au revoltat.

Este evident pentru orice minte deschisă că responsabilitatea guvernelor pentru apărarea sănătății publice a fost prost înțeleasă sau mai degrabă intenționat deturnată. Nu este nevoie de un curs intensiv de administrație pentru a afla că treaba guvernanților este: să asigure la nivel național condițiile necesare ca cetățeanul bolnav să se poată trata și însănătoși; să repartizeze fonduri pentru construirea de spitale moderne și să cumpere pentru ele aparatură medicală de calitate; să organizeze instituții unde să fie pregătiți medici de valoare, pe care să-i plătească îndeajuns pentru a-i păstra în țară; să fie preocupați de existența unui număr suficient de paturi în spitale; să aducă pentru populație medicamentele cele mai eficiente și la prețuri rezonabile etc.

Nu ei, politicienii, sunt cei care ar trebui să se lupte cu virusurile sau cu bacteriile așa cum se procedează acum. Nu aleșii neamului sunt aceia care

stabilesc și recomandă măsurile profilactice. Nu administrația politică numără îmbolnăviții și decedații. Nu prefectul stabilește cine să poarte și unde să se poarte masca de protecție, ce comunitate să intre în carantină sau cum să fie depistați posibii purtători de viruși, ci specialistul în epidemiologie. Nu președintele țării și nici prim-ministrul nu sunt cei care trebuie să-mi spună să mă spăl pe mâini fiindcă ei nu sunt nici mama și nici tatăl meu. Nu prin Ordonanțe Militare se vindecă bolnavul și nu prin amenzi aberante se blochează răspândirea bolii. Nu abuzurile forțelor de ordine însănătoșesc poporul! Puțin îi pasă virusului de fadoselile celor care cerșesc votul cetățeanului.

Pe bună dreptate, dimensiunile revoltei sunt impresionante. Toate continentele, cu excepția firească a Antarcticii, au cunoscut gustul amar al luptei împotriva unor decizii oficiale apreciate ca abuzive. „Este vorba de o înspăimântătoare ignoranță vizavi de studii internaționale recunoscute, față de experți de asemenea recunoscuți internațional din toate domeniile, fie că e vorba de virologi, bacteriologi, epidemiologi sau experți în științe economice care nu sunt audiați sau sunt ignorați. Sau și mai rău, ei sunt numiți « mincinoși », «șarlatani», sau « teoreticieni ai conspirației », cuvânt ce va fi cu siguranță «necuvântul » anului 2020”...

Până la începutul lunii septembrie, proteste populare semnificative s-au desfășurat în America de Nord (Canada, Mexic, Statele Unite), în America de sud (Argentina, Brazilia, Chile), în Africa (Coasta de Fildeș, Kenia, Malawi, Nigeria, Ruanda, Africa de Sud, Zimbabwe), în Asia (China, Pakistan, India, Israel, Irak, Liban, Filipine, Thailanda), în Europa (Bulgaria, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Marea Britanie, Polonia, România, Rusia, Serbia, Spania), în Oceania (Australia, Noua Zeelandă). Și acestea nu sunt toate statele în care au avut loc proteste. S-a protestat împotriva instituirea stărilor de urgență pe baza unor date eronate, amplificate intenționat, împotriva obligativității purtării măștii în spații libere, contra măsurilor guvernamentale

aberante care au dus la blocarea unor sectoare importante ale economiei, împotriva limitării nejustificate a unor drepturi elementare ale omului etc.

La refuzul oficialităților de a cerceta și deferi justiției vinovații, s-au instituit comisii extra-parlamentare de analiză a abuzurilor guvernanților având ca motivație pandemia, comisii care să constate dimensiunea reală a deturnării fondurilor publice destinate măsurilor sanitare. Primele concluzii ale comisiei extra-parlamentare din Germania, spre exemplu, relevă că în spatele pandemiei se află oligarhii industriei de medicamente, inclusiv vaccinuri, și că prin dimensiunea implicațiilor asupra psihicului populației globului și destabilizării economiei mondiale „afacerea Covid” poate fi socotită crima secolului. S-a mai constatat că „[...] guvernele țin oamenii în teroare pentru o boală care nu este mai periculoasă decât o gripă obișnuită, impunând restricții aberante și nejustificate, și inducând sentimente de frică și panică constante pentru o boală care este prezentată de autorități în baza unor previziuni exagerate”...

Valul de proteste continuă. Protestele nu conținesc pentru că politicienii se încapățânează, după șase luni de eșecuri evidente, să „biciuiască” cetățenii nevinovați în speranța declarată public că vor speria virusul. Iată ce spunea, cu ocazia ședinței de deschidere a Comisiei extra-parlamentare germane, medicul austriac Prof. Haditsch: „Sunt și medic generalist de profesie, și de asemenea și din această perspectivă nu am mai suportat să fiu martorul acestor proceduri disprețuitoare atât din punct de vedere uman cât și medical. Proceduri ce stau în crasă contradicție cu esența și etosul meseriei medicale. Această frică permanentă am putea spune panică provocată- cât și daunele psihice și sociale rezultate din ea, imensele daune colaterale medicale și economice, masivele intervenții în viața noastră, a tuturor, culturală și socioculturală, toate acestea sunt motiv și motivație suficientă de a ne trezi, ridica și a protesta”.

Fire pragmatică și dovedind că a înțeles perfect tentativele politicianilor (dictate de prostie sau de interese obscure) de a înlocui

medicația cu măsuri administrative aberante, medicul israelian Yoram Lass, Director General la Ministerul Sănătății din Israel declara cu câțva timp în urmă: „Oricine crede că statele vor putea opri virușii se înșeală”

Reacția forțelor de ordine a fost, de cele mai multe, ori extrem de dură. În Kenia spre exemplu, la 8 mai, din ordin guvernamental au fost distruse 7.000 de case. În Zimbabwe trei femei care au participat la proteste au fost internate în spital după ce au fost bătute și abuzate sexual de membri ai forțelor de ordine. În Pakistan au fost arestați zeci de doctori care cereau echipament de protecție mai eficient. În India au avut loc ciocniri violente între poliție și demonstranți, centrul revoltelor fiind orașul Mumbai (Bombay). În Israel mișcarea populară Black Flag s-a alăturat demonstranților și au avut loc numeroase arestări. În Liban au existat morți ca urmare a brutalității intervenției poliției. Nenumărate arestări au avut loc în Filipine. Sunt cunoscute măsurile violente ale forțelor de ordine din țările europene, sutele de arestări din Franța, Spania, Italia sau Germania. Situația explozivă din Statele Unite, care a cumulat periculoase caracteristici politice, a uimit și îngrijorat omenirea, efectele destabilizării sociale americane fiind simțite pe întregul glob.

În România situația devine tot mai complicată. Populația a ajuns deja la limita pragului de suportabilitate. Alegerile locale bat la ușă și politicienii se întrec în a câștiga simpatia electoratului. Au început școlile în condiții conforme stilului de perpetuu provizorat și ignoranță specific actualei guvernări iar nemulțumirile acumulate au atins pragul exploziei. Presiunea populară impune ceea ce,

în mod eronat, s-a numit relaxare. Adică revenirea la fireasca normalitate. Prin urmare, același guvern care în luna martie, pentru o situație epidemiologică mult mai puțin periculoasă decât azi, obliga populația să stea închisă între patru pereți și a înghețat întreaga economie, acum s-a răzgândit. Caută motive pentru renunțarea la restricțiile pe care, inutil, le susținuse până acum prin amenințări repetate și amenzi amețitoare.

Numai că, se pare, revenirea la o viață normală

nu convine acelor forțe obscure care au cheltuit enorm pentru crearea impresiei unui pericol apocaliptic și pentru instituirea unor măsuri restrictive ne-maiîntâlnite. Probabil nu au fost încă atinse obiectivele stabilite pentru luna septembrie. Ca urmare, oficialitățile sunt obligate să susțină că relaxarea este periculoasă, că ne așteaptă un nou val de îmbolnăviri, că se poate reveni oricând la măsurile restrictive anterioare. De aici, păstrarea în mod artificial a unui nivel ridicat de contaminări și de decese cauzate de SARS Cov-2. Jurnalista Adriana Balint a comparat datele oficiale date publicității cu numărul real al internărilor și a celor izolați.

Iată calculele: „Din data de 22 iulie, de când ni se comunică numărul spitalizațiilor și al celor asimptomatici izolați, până azi, zi de zi, adunați, sunt 61.942 de nou pozitivi. În data de 22 iulie nu băteau cifrele cu 7.671 de persoane pozitive. Ieri nu băteau cifrele cu 31.096. Deci din 22 iulie pâna ieri, s-au umflat cifrele cu 31.096-7.671= 23.425 de persoane anunțate aiurea ca fiind pozitive, care nu se regăseau nici în spitale, nici izolate. Știti ce înseamnă 23.425 din 61.942, raportații din 22 iulie până azi? 38%! 38% sunt anunțați în fals!”...

Situația din România nu este singulară. Dezorientați, nu facem decât să ne uităm peste gard și să copiem măsurile celor pe care îi considerăm mai deștepți ca noi. Fie că acele măsuri ni potrivesc, fie că nu. Numai în ceea ce privește dimensiunea protestelor nu reușim să ne aliniem cu ceilalți, mai deștepți ca noi. Și, prin urmare, valul de revoltă care agită planeta pare a se stinge rușinat la contactul cu nisipul nepăsării românești.

Cultura politică în conștiința guvernanților

Galina
Martea

Creдем, fiecare dintre noi cunoaște ce reprezintă conceptul culturii, conceptul de conștiință, conceptul de afirmare, conceptul de conduită în existența ființei umane. Referindu-ne la conceptul culturii, acesta este produsul intelectului uman, – deci, produsul rațiunii umane care se manifestă prin comportament și orice acțiune întreprinsă. Iar dacă să abordăm conceptul de conștiință, atunci acesta redă imaginea despre sentimentul de responsabilitate morală a omului față de propria sa conduită. De fapt, conștiința este unicul lucru care îl face pe om să mediteze asupra propriului comportament și a propriilor acțiuni pe care le realizează în viața publică și cea personală. Anume prin conștiință omul este menit să-și cunoască propriile manifestări în raport cu lumea înconjurătoare și, bineînțeles, cu mediul social prin care există. Contactul cu mediul social este componenta care-l predispune pe om spre diverse încercări emoționale/ sentimentale, la rândul lor, toate fiind însoțite de acțiuni ce pot provoca acorduri sau dezacorduri în procesele și manifestările realizate.

În raport cu aceste manifestări, exprimări, contacte, conștiința omului își asumă diverse conținuturi prin intermediul cărora au loc perturbări de morală, echilibrul emoțional fiind predispus spre acțiuni cu efecte pozitive, cât și negative. Iar în cazul când omului îi sunt atribuite anumite împuterniciri publice, atunci el poate să se manifeste prin variate poziții, lăsând conștiința să acționeze atât în limitele rațiunii umane, cât și în limite iraționale. Din istoria omenirii, prin fapte concrete, se cunosc multiple exemple despre faptul cum se modifică caracterul/ morala omului atunci când ajunge în fotoliul puterii sau atunci când obține funcții de conducere în administrarea propriului stat. În astfel de situații conștiința omului este afectată de patogeni instabili care îi pot provoca dezechilibre serioase în comportamentul emoțional, ulterior omul puterii producând modificări esențiale în existența țării pe care o conduce, în viața propriului popor, dar și în cursul istoriei mondiale (exemple reale: Adolf Hitler, Augusto Pinochet, Benito Mussolini, Iosif Stalin etc), în consecință, având loc conflicte civile, războaie mondiale. Însă, tot din istoria omenirii cunoaștem faptul că omul cu o cultură autentică și o inteligență aparte sau, mai bine zis, cu o bogăție autentică sufletească-umană este mai puțin influențat de funcția sau condiția puterii pe care o ocupă în ierarhia administrativ-guvernamentală, administra-

tiv-regală, administrativ-politică, conducători de stat, care, la rândul lor, prin bunul simț moral au fost aproape de nevoile propriului popor, dar mai ales, de a face ca propria țară să devină cât mai prosperă (exemple: regina Victoria a Angliei, regele Carol I al României, regina Elisabeta I a Angliei, Iosif II al Sfântului Imperiu Roman, regina Ecaterina cea Mare a Rusiei; Napoleon Bonaparte – un exelent strateg militar, dar și un conducător care a acordat o mare atenție maselor, omului simplu din societate); pe când acel om al puterii care are o cultură și educație mai puțin satisfăcătoare este mereu supus unor schimbări emoționale care produc, în majoritatea cazurilor, doar efecte cu caracter negativ în nivelul de trai și de viață al propriului stat și popor.

Prin respectivele se confirmă neconținut aspectele ce sunt dependente de conștiința omului, de sentimentul de responsabilitate morală față de propria sa conduită, acestea fiind atât în dificultate, cât și în ordinea decentă a rațiunii. Corespunzător, prin ordinea decentă a rațiunii omul puterii sau politicianul poate oferi o funcționalitate pozitivă în treburile unui stat, asigurând populației drepturi civile, sociale, economice, bunăstare, liniște socială etc. În caz contrar, prin ordinea indecentă a rațiunii omul puterii sau omul politicii poate oferi o funcționalitate negativă în treburile statului, oferind populației respective doar inechitate socială și, nemijlocit, un mod de trai plin de suferință, tensiune, neliniște, neajunsuri materiale/ culturale/ educative.

Dacă conștiința este o formă de reflectare a realității obiective, un produs al materiei superior organizate creierului uman și al vieții sociale (conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române), atunci politica este o formă a puterii care se manifestă la nivel public, reprezentând activitatea omului în sfera administrativă a statului. Însumând în sine arta de a governa, politica, ca atare, este un fenomen prin care se distinge lupta pentru putere – fiind o luptă atât de nivel național, cât și mondial, în rezultat, simbolizând corelația dintre conștiința politică și puterea politică. Am putea spune că sunt niște lucruri identice care se asociază în funcție de substanță, dar, în același timp, am putea spune că sunt și niște aspecte în opoziție directă; însă indiferent de cum sunt înțelese aceste conținuturi ele, oricum, reprezintă manifestări nespuse de importante în existența omului. Deci, puterea politică, puterea administrativă care se manifestă într-un stat este dependentă de conștiința politicianului/ guvernatorului care, în diverse cazuri, se modifică de la un moment la altul în raport de poziția sa

socială, starea morală, culturală, educativă, – lucruri ce există în realitate, dar nu sunt bune sau potrivite unui om de conducere sau unui om din arta politicii. Omul puterii trebuie să fie o personalitate cu o cultură autentică și cu un bun simț al moralei, având la bază echilibrul inteligent-uman adecvat în orice situație. Făcând politică, omul puterii are nevoie, mai întâi de toate, de o rațiune logică pentru a nu dereglă funcționalitatea normală a societății, în același timp, are nevoie de a se impune și de a soluționa problemele prioritare ale statului pentru a crea o bunăstare socială cât mai sigură populației, astfel ignorând interesele personale față de cele publice.

Este un adevăr că oamenii din sfera politicii tind de a obține beneficii personale cât mai impunătoare din contul statului și nu numai – fenomenul respectiv fiind specific țărilor slab dezvoltate unde conștiința politicianului este cu mult mai primitivă și mai degradată; dar nu excludem cazuri ce există și în țările mai dezvoltate ale Occidentului, însă, oricum în aceste țări conștiința politicianului este cu mult mai superioară și mai umană. În orice fel, diferența este destul de vizibilă în cele relatate mai sus, acest lucru fiind perceput prin nivelul de trai al omului, prin nivelul de dezvoltare al societății. Dacă să ne referim la societatea din țările slab dezvoltate, atunci vom vedea nu numai nivelul vulnerabil de trai al omului, dar vom vedea și un nivel primitiv de cultură și educație al omului-putere. Însă dacă vom prezenta societatea țărilor dezvoltate, atunci vom întâlni un nivel avansat de trai și cultură al întregii comunități, nemaivorbind de conștiința politicianului ce are o inteligență aparte și care, în majoritatea cazurilor, tinde în a soluționa probleme de importanță socială pentru a crea bunăstare și condiții cât mai decente în existența propriului popor. În acest sens, țările dezvoltate ale Occidentului de-a lungul timpului au promovat o politică culturală și economică întru totul benefică omului și societății. Astfel, s-au impus și s-au format sisteme democratice în organizarea și administrarea țării, iar prin cultura politică și prin sistemul de educație spirituală s-a dezvoltat omul și societatea acestuia pe principii civilizate. Respectivul sunt obținute datorită unei culturi politice bine definită sau, mai bine zis, prin conștiința politicianului care respectă în mod decent valorile umane ce sunt raportate la valorile sociale. Rezultatele obținute în dezvoltarea umană, socială, economică se datorează culturii politice ce este promovată de o clasa politică conștientă în tot ceea ce realizează, având la bază profesionalismul adecvat. Clasa politică a țărilor dez-

voltate din Occident, fiind formată din indivizi ce denotă inteligență (în majoritatea cazurilor), este capabilă să îndeplinească obiectivele propuse în fața alegătorului, totodată, să pună în practică bunul simț al moralei și al conștiinței politice. Este și un adevăr că actualmente clasa politică a țărilor dezvoltate din Occident se confruntă cu mari probleme, incertitudini de ordin administrativ/ politic pe fundalul schimbărilor în plan mondial – acestea fiind cauzate de procesul destul de mare al migrațiunii din afară; de unele divizări sau modificări în cadrul Uniunii Europene, precum în prezent este cazul Brexit; de conflicte internaționale cauzate de dezacorduri politice și sociale.

Referindu-ne însă la cultura politică a țărilor slab dezvoltate, atunci în acest caz ne vom întâlni cu o clasă politică sau cu politicieni agramați, mediocri, incuți care tind numai de a-și rezolva problemele personale și de grup din contul electoratului, ulterior obținând funcții în puterea/ fotoliul statului. Neavând la bază nicio cultură politică, nicio sistem stabil și concret de concepții politice, nicio strategie pe termen lung, nicio conștiință profesională, dar în unele cazuri și nicio conștiință morală, atunci asemenea politicieni se regăsesc în societatea basarabeană de astăzi. În cazul dat vom radiografia sistemul politic moldav care, conform realității existente, nu are nicio responsabilitate morală față de tot ceea ce se întâmplă în societate și față de tot ceea ce se încadrează în perimetrul politica unei țări. Conștiința unei asemenea clase politice este un dezastru și se regăsește continuu într-un declin enorm care, în rezultat, provoacă doar dezbinare și neînțelegeri în societate, provoacă sărăcie și inechitate socială, nemaivorbind de starea materială extrem de grea a maselor, R.Moldova regăsindu-se într-o sărăcie extremă, mai ales localitățile rurale (conform datelor statistice și a Bancii Mondiale 68 la sută din populație este la nivelul sărăciei; 16,6 la sută sub nivelul sărăciei absolute, iar în rata sărăciei extreme se regăsește un procent din populație). Clasa politică moldavă este într-o luptă continuă pentru putere, însă nu este pentru a crea unitate și bunăstare socială pentru concetățeni. Totul se reduce la o conștiință politică nocivă care aduce numai prejudicii societății. Societatea basarabeană este destul de mică, dar cu mulți politicieni, cu multe partide politice (în prezent se înregistrează în jurul a 48 de partide politice) și, poate, cu prea mulți deputați în organul legislativ al țării – Parlamentul (101 deputați, aleși din 24 februarie 2019 până în prezent, pentru o țară cu o populație de 2,55 mln, fără ter-

itoriul din stânga Nistrului și municipiul Tighina, recensământ 2017). Ipocrizia clasei politice nu are limite, iar cultura acesteia este una ce induce în eroare, care înșală și care abuzează de buna credință a poporului, masele fiind influențate cât se poate de negativ. Ideologia politică este de a menține poporul în întuneric, în sărăcie, degradare, dușmănie, fără a oferi posibilități în dezvoltarea umană, socială, economică, culturală, – în acest mod sfidând identitatea societății și identitatea poporului. Prin conștiința primitivă și egoismul exagerat față de interesele personale, clasa politică basarabeană (indiferent de orientare) s-a transformat într-o putere dominantă care pur și simplu sugrumă existența normală a unui popor, în mod deosebit, a poporului român basarabean. Astfel, aleșii poporului, fiind plini de bunuri materiale și mijloace financiare, își bat joc de popor în cel mai deschis mod, la rândul lor realizând fapte ilegale ce sunt lipsite de orice integritate morală. O asemenea clasă politică, dar și asemenea guvernanți statali există într-o lume aparte unde aceștia nu văd și nici nu aud absolut deloc glasul și suferințele poporului, iar acțiunile pe care le întreprind nu se încadrează în nicio limită a moralei umane. Tot ei au creat legi prin intermediul cărora se încalcă în mod flagrant drepturile omului din societate, au creat condiții sociale atât de grele întrucât omul simplu din societate nu mai vede ieșirea spre lumină; tot ei au stabilit un monopol social care acționează netransparent, în rezultat, concentrând în mâinile lor toate bunurile statului.

Cultura politică a clasei dominante basarabene este o invariabilă ce dezvoltă tot mai mult regresul societății. Deci, acolo unde spiritul civilizat nu există, atunci nu există nici evoluție și nici cultură politică sau socială. Cultura politică existentă se reduce doar la dezordine și mizerie, iar acțiunile elaborate de clasa dominantă nu fac decât să instaureze și mai mult un sistem monopolizat, punând stăpânire în mod arbitrar și exclusiv pe întreaga societate.

Cimitirul nevesel al dezumanizării politice

Cezar Adonis
Mihalache

La noi, subiectul a fost tratat cu o ironie macabră... Cu glume de cartier politic, cu aluzii la morții votanți ai lui Dragnea, uite!, victoria lor de mai târziu, când le-a ieșit „candidatul” primar la Deveselu... Deh’, la glume ne pricem... Dar nu sunt de nivel artistic, nu sunt nici un fel de caricaturizări triste ale realității, ci doar frustrări sinistre... Glume și glumițe de ulițe desfundate. Înnegrite precum noroiul ulițelor. Dar nu miștocării venite măcar dinspre votanți, ci din preajma cimitirului politic. A cimitirului politic dar și a crematoriului morbid al unei părți a presei...

Și presa internațională a preluat știrea mortului votat... Dar a tratat-o cu un minim respect. Fără ironiile pe care numai noi ni le puteam turna în cap pe post de lături. Noi, acei „harapi” votanți din fundul curții, cei ce s-au împiedicat, nu atât de coasa mortului, cât de voința unor alegători. Or, atât de rău să ne fi dezumanizat politica să nu vedem măcar o formă de

respect al semenilor în acest ultim gest adus defunctului? Să nu considerăm noi, chiar dacă nu acesta a fost gândul alegătorului când a pus stampila, că oamenii l-au

votanții simpli, ci ăia din politică și media imitativă. Dar dacă sătenii l-au votat pe candidatul lor pur și simplu dintr-un anumit respect pe care noi l-am uitat? Pe care nu-l mai avem nici în

Dincolo de punctele de suspensie, unde empatia, înțelegerea sentimentelor celorlalți, respectul memoriei celui plecat contează... Și, da, un semn de respect mai mare decât un anunț,

ales pe candidatul lor, deși acesta plecase de zile bune în lumea în care voturile și urnele (e drept, un anumit fel de urne) nu mai contează, dintr-un anumit sentiment.

L-au votat din nerozie s-au amuzat ai noștri!... Ai noștri, nu

vocabularul simplității omului de la țară, nici în cei șapte ani de școală scrobită pe asfalturile orașelor, nici dintr-o minimă empatie cu familia acestuia...

Un ultim omagiu pe care, nu noi, ci presa internațională l-a înțeles dincolo de cuvintele nerostite.

un ferpar sau o coroană pusă la mormânt... Ba, dintre toți cei aleși, s-ar putea să fie chiar singurul ales din suflet... Și care nu mai riscă reproșuri și nu va mai purta nici regrete. Spre deosebire de noi, cei rămași aici, aleși ori nu, alegători sau simpli spectatori.

Electoratul a devenit autoflagelar...

Maria Diana
Popescu

Alegerile locale au scos la iveală răsturnări de situații, meseriași de circumstanță, circari de profesie aruncați pe trambulina gogoșeriei electorale. Niște șacali liberali și useriști oportuniști, școliiți la cursuri de șantaj, cu „interesul lăsat fără pic de jenă la vedere”, care în urma votului s-au trezit în fruntea „bucatelor”. Tot felul de inși cu lozinci de iubire supremă față de națiune, radiind după „ex-crementare”, admirându-și opera, care într-un final vor aduce tot întunericul din Occident. Nicușor Dan a promis că va curge lapte și miere la robinet și-n caloriferele bucureștenilor, dar cu datoria Elcen, apa caldă va fi updatată cu apă rece, iar votanții săi vor tremura sănătoși. Capitalul german și francez și-au împărțit primăriile țării noastre, ca pe un tort. Unul, căruia îi zice Dominic Fritz, fost șef de cabinet al fostului președinte german Horst Kohler, un membru STASI, cu o așa-zisă activitate caritabilă în România, a câștigat primăria Timișoarei. La București au câștigat oamenii lui Macron. Clotilde Armand, primărița de o noapte de acum patru ani a câștigat Sectorul 1.

Pare că electoratul a devenit autoflagelar. Votează dezaxații-sexual, pedofilii, corupții, străinii aciuaiți în

cuiburi românești, slujitorii marilor vânduți Occidentului. Explicația? Tot mai mulți români, aceiași care urăsc naționalismul și adeptii, s-au îndrăgostit al naibii de minciunile iohanniste, un virus care sufocă tot ce-i românesc. În ideea de a pulveriza P.S.D. și la parlamentare, dictatorul KWI latră ca un turbat când își marchează teritoriul. Cam nimeni nu s-a arătat îngrijorat că, timp de cinci ani și cu o lună înaintea alegerilor locale, sub bocancii dictatorului trosnea lătra Constituției, când acesta sufla în ciorba candidatului „său”, concurent, în alt context, doar ca P.S.D. să piardă Primăria Capitalei. Doar ca P.S.D. să dispară. Bag de seamă că robotul nu știe că într-o democrație reală, pluralismul politic nu poate supraviețui fără social-democrați. Oriunde își arata chipul brăzdat de falsa îngrijorarea pentru națiune, folosea placa stricată: „stați acasă”, „spălați-vă pe mâini”, altfel vă papă covidul. Înaintea alegerilor, cerea insistent ieșirea la vot. Deși dictatorul spera ca P.S.D. să leșine pe scenă, cu un Ciolacu colac serviciilor, votul din 27 septembrie a demonstrat că acest declarat „inamic public numărul unu” a ieșit mai puțin șifonat față de europarlamentare decât credea Vodă Sparanghel.

Orice articol „informativ” de ziar, televiziune, dacă aplică tehnicile falsului, ale

reducției, minimalizării-amplificării informației, deturneză adevărul, adică manipulează. Există trei tehnici de manipulare a spiritului uman (gîndirea-voința-sentimentele), așa cum patru sînt legile logicii, cum trei sînt principiile termodinamicii, cum unul este principiul credinței creștine, cum unul este principiul moralei, cum unul este principiul dreptului. Nu există mai multe feluri de credință creștină, de drept, de morală, ci mai multe modalități de aplicare ale lor, care, încălcînd premeditat Principiul, devin pseudocredințe creștine, pseudomorale, pseudodrept. Potrivit manipulărilor, care, probabil, vor deveni, în curînd, știință de licență și masterat, ne vom aștepta, într-un viitor apropiat la un președinte al României transsexual, un președinte al S.U.A. bisexual, un președinte al U.E. necrofil sau care nu va mai fi. Cam așa se văd lucrurile din inima satului românesc. Mai toate se văd altfel decât din vilele populate de fanteze politicianiste. Prin sat auzi mai des înjurături când vine vorba de guvernul Orb-an al trădării naționale și alteța sa, întru penalitate, KWI. Chiar și amețită puțin, înțelepciunea e un dar anume la țaranul român, așa cum sfințenia e un har, sfîntul e plin de înțelepciune, iar înțeleptul poate fi sfînt. Dat fiind că de la Apostoli, de la Origene și de la Erasmus încoace înțelepții s-

au cam rărit, să ne mai biziim măcar cîteva decenii pe înțelepciunea țaranului român. De la Petre Țuțea e pauză de înțelepți, la noi. Cu legea imbecilă intrată în vigoare n-avem voie să-i mai pomenim pe Țuțea, Nae Ionescu, Eliade, Noica, Vulcănescu, Gafencu... Potrivit antinaționalismului, nu mai e nevoie de gînditori, ci de corupți, penali, trădători, deviați-sexual. Lumea merge înainte spre degradare completă. Poate ne spun analiștii acestui veac, unde ne va duce îmbîrligătura politico-economico-financiaro-infracțională de sub președinția celui mai malefic robot pus în fruntea națiunii române. Aviz amatorilor de Fritzi, cu instruire B.N.D. în cel de-Al Patrulea Reich, ajunși Burgermaisteri în cetatea bănățeană „a Europei”. O fi vorba de Fritz Al Doilea al României după expirarea mandatului actual al Robo-KWI?

Unde ne va duce inflația de acțiuni contra naționalismului, unde ne vor duce televiziunile private antinaționale și anticreștine? Unde ne vor duce idioții cu ștaif, falșii specialiști, analiștii, comentatorii, experții, care trimit în derizoriu dragostea pentru neam, credință și țară? Războaiele cu naționalismul și cu Biserica Ortodoxă Română sînt mai productive decât orice altceva în România dictaturii iohanniste. Ce ne facem cu statisticile îngrozitoare și mincinoase ale televiziunilor de pe

În fond, primarul a reușit să urnească o comunitate de dincolo de mormânt... Și nu neapărat prezența alegătorilor la urne contează cel mai mult, ci gestul acestora de a fi venit la mormânt pentru a-i aduce cel mai sincer omagiu al omului de rînd. Și care a fost, ca emoție, ca vibrație, ca pornire, cu mult dincolo de cuvintele reci, „de regrete eterne”, ale politicianilor, care, nici măcar după vot, nu și-au mai adus aminte colegul lor. Pentru că, în și pentru un partid, contează doar cei „vii”... Numai să nu ajungem să avem „și vii cu vii”, la urne, dar „și morții cu morții” (de) la poarta politică a cimitirului.

Și poate doar Cimitirul vesel de la Săpânța să fi lăcrimat în fața felului în care ne îndepărtăm de simplitatea, sinceritatea, grațitudinea celor ce am fost cândva... Cândva când înțelegeam rostul trecerii și jalea celor ce-l însoțesc pe cel dispărut.

malurile Dâmboviței, plătite generos de „Guvernul meu” pentru propaganda O.M.S.? Specialiștii în covid afirmă că populația României a pierdut trei-patru mii de suflete. Cît două sate, adică. Păi, dacă statisticile merg pe această pistă falsă, unde va mai fi națiunea română peste cîțiva ani? Cît a mai rămas din ea, mincinoșilor? De murit se moare de sărăcie și de alte boli care fac ravagii și goluri ireparabile, cum goluri ireparabile au lăsat decapitații din Samarcand, ostașii de la Termopile, filosofii greci, soldații din atîtea războaie. TV-urile și ziarele invocă și evocă doar covid. De remarcat că datele Institutului Național de Statistică demonstrează că în perioada covidului din acest an s-au înregistrat mai puține decese decât în aceeași perioadă a lui 2019.

Natalitatea e de 2,5 ori mai mare la țigani decât la români, fapt statistic cu relevanță asupra culturii naționale. În 2050 vom avea, poate, 15 milioane de cetățeni, din care șase milioane de țigani, două milioane de maghiari ș.a., dar cultura românească se va bizui, sper și cred, tot pe Eminescu, Sadoveanu, Noica, Țuțea, Creangă, Arghezi... Istoria nu e tot una cu linia evoluționistă...